

λόγος

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Αγαπητοί συγχωριανοί, αγαπητοί φίλοι

Στην κοινωνία ενός χωριού, όπως το δικό μας, όλοι οι συγχωριανοί γνωρίζονται μεταξύ τους, οπότε δημιουργούνται πολύ στενές κοινωνικές σχέσεις και αναπτύσσεται η αλληλεγγύη και η συντροφικότητα σε μεγάλο βαθμό.

Έτσι όταν συμβαίνουν δυσάρεστα γεγονότα στα δρώμενα της καθημερινότητας, ο αντίκτυπος στα μέλη της τοπικής κοινωνίας είναι μεγαλύτερος και πιο έντονος. Αντίστοιχες οι αντιδράσεις για τα χαρμόσινα γεγονότα.

Προκειμένου τώρα να επιδιωχθεί η κατάκτηση υψηλότερων στόχων, τα μέλη της κοινότητας, συνασπίζονται σε συλλόγους ή σε οργανώσεις, ώστε με τη συλλογική προσπάθεια (ισχύς εν τη ενώσει) να επιτυγχάνεται πιο εύκολη κατάκτηση του στόχου

Ένας τέτοιος συνασπισμός συγχωριανών δημιουργήθηκε πριν από 60 χρόνια τον Σύνδεσμο των Απανταχού Νεοχωριτών του οποίου σκοπός είναι:

Η επαφή και επικοινωνία των μελών. Η γνώση, η μελέτη, παρακολούθηση και εξυπηρέτηση των αναγκών του χωριού και η προαγωγή των τοπικών προβλημάτων συγκοινωνίας, υδρεύσεως, καθαριότητας, συντηρήσεως και εξοπλισμού ή ανέγερσης σχολείων, νεκροταφείου, εκτελέσεως κοινωφελών και εξωραϊστικών έργων κ.λ.π, ώστε να ανακοπεί κατά το δυνατόν η διαρροή των κατοίκων προς τα αστικά κέντρα. Η καλλιέργεια μεταξύ των κατοίκων στενότερων κοινωνικών και φιλικών δεσμών, η ανάπτυξη πνεύματος αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και αμοιβαίας κατανόησης και η ενίσχυση του αισθήματος της αγάπης προς την μακράς ιστορίας γενέτειρα.

Η παροχή υλικής και ηθικής συνδρομής στους κατοίκους του χωριού στους έχοντες τέτοια ανάγκη. Η υλική, πνευματική, και εκπαιδευτική εξύψωση και αναμόρφωση του χωριού.

Οι πόροι για την επίτευξη των σκοπών αυτών προέρχονται από τις συνδρομές των χωριανών και ενδεχομένως από διάφορες δωρεές. Τα έσοδα καθώς και τα έξοδα απεικονίζονται λογιστικά στα βιβλία του Συνδέσμου τα οποία βρίσκονται στη διάθεση κάθε μέλους και τα οποία ελέγχονται από την Εξελεγκτική Επιτροπή.

Για περισσότερη δε διαφάνεια, εδώ και δύο χρόνια δημιουργήθηκε λογαριασμός του Συνδέσμου σε τραπεζικό κατάστημα της χώρας.

Μια ακόμα τέτοια οργάνωση είναι και η Εκκλησιαστική Επιτροπή του χωριού, με σκοπό την καλή λειτουργία και τάξη όσων άπτονται στη άσκηση των θρησκευτικών καθηκόντων των Ορθοδόξων Χριστιανών συμπεριλαμβανομένων και των μέσων προς την επίτευξη του σκοπού, δηλαδή των Ιερών Ναών, των εξωκκλησιών και όσων περιλαμβάνονται σε αυτούς.

Τα έσοδα της Επιτροπής για την επίτευξη αυτών των στόχων προέρχονται από τη εθελοντική οικονομική προσφορά των πιστών προς το Εκκλησιαστικό Ταμείο.

Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει, απ' όσο γνωρίζω, καμιά ενημέρωση του κόσμου για το πώς διαχειρίζεται το ταμείο, ούτε έχει δοθεί έστω κάποια ανάλυση για το ύψος αυτού.

Θεωρώ λοιπόν, αναγκαία και απαραίτητη την ανάρτηση των οικονομικών μεγεθών στην εφημερίδα μας ή στις εκδηλώσεις κοπής της πίτας σε Λαμία και Αθήνα.

Όσοι ασχολούνται με τα κοινά έχουν θεσμική και ηθική υποχρέωση να δείχνουν στην πράξη τη μέγιστη διαφάνεια στη διαχείριση του κοινού χρήματος που τους εμπιστεύτηκαν οι πολίτες.

Καλή Χρονιά σε όλους και Χρόνια Πολλά

Ο Πρόεδρος

Κώστας Αθαν. Κραββαρίτης

Ένα τυχαίο εύρημα με μεγάλη ιστορία

Γράφει η Βίκη Ελεφάντη

Παραμονές δεκαπενταύγουστου πριν από δύο χρόνια και χάρει στις αξιέπαινες και φιλότιμες εργασίες ορισμένων συγχωριανών, γυναικών και ανδρών, ντόπιων και επήλυδων, το χωριό απολάμβανε τους ρυθμούς των προετοιμασιών για τον εορτασμό της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Η εκκλησία λαμποκόπησε, τα χαλιά της στέγνωναν στον ήλιο, οι εικόνες στολίστηκαν με λουλούδια και η πλατεία πλύθηκε απ' άκρη σε άκρη σε πείσμα των γηραιώνων πλατάνων. Ομολογώ ότι δεν ήμουν από τους συνεπείς που προσέτρεξαν και προστρέχουν πάντα στο ετήσιο κάλεσμα των προετοιμασιών.

Όταν όμως ανέβηκα στην πλατεία, με βρίσκει ο φίλος και γείτονας Βαγγέλης Χουλιάρης και μου λέει:

«Έλα Βίκη να δεις κάτι που βρήκαμε στο ιερό της εκκλησίας». Ήταν εκεί και ο αδερφός του Τάκης και ο Χρήστος Κουτάς. Μου έδειξαν λοιπόν μια μαρμάρινη πλάκα σε σχήμα περιπυγμένου ρόμβου που αποτελούσε τη βάση του ξύλινου Εσταυρωμένου της εκκλησίας. Ήταν πολύ βαριά και όταν την γυρίσαμε ανάποδα διαπιστώσαμε ότι έφερε χρονολογημένη αλλά δυσαναγνώστη επιγραφή.

Δεν είχα ιδέα περί τίνος επρόκειτο αλλά υποσχέθηκα να το ερευνήσω περαιτέρω. Δυστυχώς ο καιρός πέρασε, κανένας από τους γνωστούς και φίλους ειδικούς δεν μπορούσε να διαβάσει την επιγραφή και κάπου εκεί το θέμα έκλεισε.

Μετά από αρκετούς μήνες και με αφορμή άλλων θεμάτων της εφημερίδας έπεσα απάνω σε ένα απόσπασμα για την ύδρευση στο χωριό από το πολύτιμο βιβλίο του Χαρίλαου Μηχίωτη «Γη Πατρώα» στο οποίο παρέδιδε και μεταγραμμένη την επιγραφή. Ίδου λοιπόν:

«Αν θέλεις οδοιπόρε, δροσιά, έλα εσύ να κεραστείς μεν με νάμα πλουσιοπάροχο και γλυκύτατο, άφθονο από το βουνό (φερμένο) από μένα. Συνάμα πρέπει να εκθειάζεις τον αρτιφανή δαπανήσαντα που επιπλέον είχε την τύχη να παρει την κλήση της (θείας) χάριτος (και)

ΦΩΤΟ
ΝΙΚΟΣ ΓΚΩΣΣΕΣ

του οποίου το κλέος είναι μεγάλο. Τον οικονόμο, ταυτόχρονα ιερέα να αινείς. Και βέβαια όλους τους χριστιανούς ως συ εργάτες. Το έτος 1818, Νοεμβρίου 18, με δαπάνη Ιωάννου Σβολοπούλου.»

Σύμφωνα λοιπόν με το βιβλίο, η μαρμάρινη βάση είναι το απομεινάρει από μια βρύση που υπήρχε μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1920 στο σημείο που βρίσκεται τώρα το σπίτι του Μανιού.

Η βρύση αποτελούνταν από πέτρινο αψιδωτό τοίχο με πέτρινη κούπα και μία μαρμάρινη πλάκα προερχόμενη από παλιό μανουάλι και γι' αυτό το λόγο σώζονταν ακόμα οι οπές για τα κεριά. Δωρητής της βρύσης ήταν ο Ιωάννης Σβολόπουλος γόνος της παλιάς εύπορης οικογένειας των Σβολοπουλαίων ή Σβολαίων. Ο γιός του, μοναχός Ζαχαρίας Ζβολόγιαννος ο Καστράδιος μνημονεύεται σε εκκλησιαστικά βιβλία της Μονής Τατάρνας το 1834 και 1844.

Σε λίγο καιρό η χώρα θα γιορτάσει τα διακόσια χρόνια από την έναρξη της επανάστασης. Αυτό το μικρό αλλά σημαντικό εύρημα έρχεται να μας υπενθυμίσει ότι και το δικό μας χωριό είχε μια σημαντική παρουσία στον προεπαναστατικό χάρτη της Ελλάδας.

Αν παρόμοιοι 'θησαυροί' αλλά και στιδήποτε άλλο ιστορικό εύρημα βρεθεί ξεχασμένο σε αποθήκες και κατώγια, μη το παραβλέψετε, διασώστε το. Αποτελούν ταπεινούς αλλά αδιάψευστους μάρτυρες της ιστορικότητας αυτού του τόπου.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

“Κοίμησης της Θεοτόκου”

Γράφει η Βίκη Ελεφάντη

Πριν γκρεμισθεί, η εσωτερική πλευρά του μεγάλου τοξωτού τοίχου του προαύλιου χώρου της εκκλησίας διακοσμούσαν με την παράσταση της Κοίμησης της Θεοτόκου σε ζωγραφισμένα πλακίδια.

Όταν αποφασίστηκε η διαμόρφωση της πλατείας, η παράσταση αυτή εντοχίστηκε στον νότιο τοίχο της εκκλησίας και έμεινε εκεί για πολλά χρόνια παρόλα τα χιόνια, τις υγρασίες και τις ενίοτε άστοχες μπαλιές των ποδοσφαιρόφιλων του χωριού.

Φέτος όμως έμελλε να είναι η τελευταία της χρονιά, αφού πριν καλά-καλά αρχίσουν τα κρύα, αποκολλήθηκε και βρέθηκε πεσμένη στις πλάκες της πλατείας.

Η ιστορία της παράστασης αυτής άγνωστη, το ίδιο και η καλλιτεχνική ή ιστορική της αξία. Ήταν όμως όμορφη και εμβληματική και δικαίως στολίζει το εμπροσθόφυλλο του ολοκαινούργιου ημερολογίου του χωριού. Άμεσος στόχος του συλλόγου είναι να συντηρηθεί και να αποκτήσει μια ασφαλή θέση μέσα ή έξω από την εκκλησία.

ΦΩΤΟ
ΝΙΚΟΣ ΓΚΩΣΣΕΣΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ

“ΤΣΩΝΟΣ”®

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΘ/ΔΑΣ • Τ.Κ. 35 017

Τηλ. 22360 31221 & 22360 31000 • Κιν. 6974 106567

Γάμος & Βάφτιση • Φωτογραφία - Βίντεο

Αντώνης Σκουρής

photo
market25ης Μαρτίου 160 • Πετρούπολη
Τηλ: 210 5057757 693 7533 239
www.photomarket.com.gr

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2019

ΕΠΑΙΝΟΣ ΣΤΟ Δ/Σ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Γράφει ο Ηλίας Σπυρόπουλος

Το φετινό καλοκαίρι, όσοι βρεθήκαμε στο χωριό και ήμασταν πολλοί, εκτός του ότι βρεθήκαμε στις ρίζες μας, προσκυνήσαμε τ' αγιασμένα χώματα στα οποία αναπαύονται γενεές γενεών προγόνων μας, παππούδων, πατεράδων κ.λπ., εκτός του ότι απολαύσαμε την ωραία φύση του περιβάλλοντός του, τα όμορφα τοπία του, τα γάργαρα νερά του, είχαμε τη χαρά να απολαύσουμε και πολιτιστικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, που έδωσαν ζωή στο χωριό μας και θύμισαν εποχές, που στο χωριό χάλαινε ο κόσμος στις γιορτές, τα πανηγύρια, στους γάμους και σ' όλα τα ευχάριστα γεγονότα. Πραγματικά αυτές οι εκδηλώσεις αναπτέρωσαν το ηθικό μας και είπαμε μέσα μας: ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ! Υπάρχουμε και η νέα γενιά μας δηλώνει: «α μες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρονες».

Οι εκδηλώσεις όπως ο караγκιόζης, που πρώτη φορά ήρθε στο χωριό, η χοροσυνεστίαση και η λαχειοφόρος αγορά ανήμερα της Παναγίας, το πάρτυ της νεολαίας την επόμενη ημέρα, η πληροπλαστική των μικρών παιδιών με χορήγηση σε καθένα μιας τσαντούλας με το όνομα ΝΕΟΧΩΡΙ, έδωσαν χαρά και ευχαρίστηση σ' όλους μας και όλοι είπαμε: Τα νιάτα συνεχίζουν την αέναη πορεία του χωριού μας, του τόπου μας.

Συγχαρητήρια στο Δ/Σ του Συλλόγου. Του ευχόμαστε να συνεχίσει με τον ίδιο και περισσότερο ζήλο αυτά που μέχρι τώρα πραγματοποίησε και παρακαλούμε τα νέα παιδιά, την ελπίδα μας για το αύριο, να παραδειγματιστεί από την προσπάθεια των μελών του Δ/Σ, να συνδράμει στις προσπάθειές του και να είναι έτοιμοι να αναλάβουν τα ηνία ώστε να δώσουμε στο χωριό μας πορεία ανοδική και καρποφόρα.

Επέτειος 28η Οκτωβρίου 1940

Κατόπιν συνεδρίασης του νέου Δ.Σ το σώμα έχει ως εξής: **Πρόεδρος:** Κραββαρίτης Κώστας **Ταμίας:** Σπυροπούλου Στεφανία • **Γενική γραμματέας:** Χαϊλά Μερσίνη **Μέλη:** Βαγγέλης Αλαφροπάτης, Κατσαρή Κωνσταντία
Επίσης, συστάθηκε επιτροπή εφημερίδας, την οποία απαρτίζουν οι Κατσαρή Κωνσταντία και Ελεφάντη Βίκη από την Αθήνα και ο Σπυρόπουλος Ηλίας από τη Λαμία. Μπορείτε να αποστέλλετε οποιοδήποτε κείμενο τόσο στην επιτροπή, όσο και στα μέλη του Δ.Σ.

Φέτος το τριήμερο της 28η Οκτωβρίου το χωριό μας γέμισε από συγχωριανούς. Ο Πρόεδρος του χωριού Φάνης Κολοβός κατέθεσε στεφάνι στον Άγνωστο Στρατιώτη και όλοι εμείς παρευρεθήκαμε στην εκδήλωση για να τιμήσουμε την έναρξη του αγώνα της πατρίδας μας κατά του φασισμού. Ο Ελληνικός λαός πολέμησε με απάραμυλο ηρωισμό επί 217 ημέρες και υπέστη όλη την βαρβαρότητα κατά του Β' Παγκόσμιου Πολέμου καταβάλλοντας βαρύτατο φόρο αίματος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η Φρόσω Αμούτζια κι ο Παναγιώτης Κιούσης απέκτησαν κορίτσι

Η Κατερίνα Τσιαξίρη κι ο Φώτης Παπάς απέκτησαν κορίτσι

Να σας ζήσει!

“Εφυγαν” από κοντά μας

Ράμμος Ιωάννης

Μαργιώτη Ασημίνα

Δέσποινα Πάνου

Ευανθία Κόρδα.

Συλλυπητήρια στις οικογένειες!

Γάμοι

Ο Γιώργος Μαργιώτης κι η Ζωή Γεωργίου παντρεύτηκαν στις 19-10-19 στη Λαμία

Να ζήσετε ευτυχισμένοι!

Εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

- Η **Τσιλικά Ελένη** πέρασε στο Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου
- Η **Κρεμμύδα Ηλιάνα** πέρασε στο Τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης
- Ο **Σπυρόπουλος Ιωάννης** πέρασε στο Τμήμα Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου

- **Αλέξανδρος Kent-Παλιούρας** πέρασε με άριστα στο Lancaster University - Faculty of Science and Technology τμήμα Βιοχημείας και έρευνας.

Αποφοίτησαν

- **Χάρης Kent-Παλιούρας** αποφοίτησε από το Lancaster University τμήμα Συστήματα Επικοινωνιών και Δίκτυα.
- **Χάρης Γκωσές** αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου τμήμα Μεσογειακών Σπουδών Διεθνείς Σχέσεις.

Καλή σταδιοδρομία!

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ & ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αλαφροπάτης Δημήτρης	20€	Μαργιώτη Βάσω	20€
Αλευρογιάννης Απόστολος	20€	Μαργιώτης Κωνσταντίνος	20€
Αναγνώστου Αθανάσιος	20€	Μαργιώτης Χρήστος	40€
Αναγνώστου Ευαγγελία	20€	Μαρκόπουλος Δημήτρης	20€
Αποστολοπούλου Σοφία	20€	Μελαχροίνου Ελένη	50€
Γιαννακάκη Ανθή	20€	Μηχιώτης Χρήστος	20€
Γκιούρου Ασημίνα	20€	Νίκη Ευαγγελία	20€
Γκοτζαμάνη- Κολοβού Καλλιρόη	20€	Οικ. Ελεφάντη εις μνήμην Κωνσταντίνου Ελεφάντη	200€
Δημόπουλος Θάνας	20€	Οικ. Μαργιώτη εις μνήμην Παναγιώτη Μαργιώτη	50€
Διακάτου Ειρήνη	20€	Οικ. Σπυρόπουλου Ιωάννη	20€
Καβρέτζου Χαρίκλεια	15€	π. Τσιακάς Βασίλειος	20€
Κάλλου Αντωνία	20€	Παλιούρας Χαράλαμπος	20€
Καρανίκα Αγκαία	10€	Σαρρής Στυλιανός	20€
Καρανίκα Κλεονίκη	10€	Σιάνου Άλκηστης	20€
Κάρτσωνα Μαίρη	50€	Σπυρόπουλος Ηλίας	50€
Κατσαρή Κωνσταντία	20€	Σπυροπούλου Στεφανία	20€
Κίτσος Αθανάσιος- Παρασκευάς	5€	Σταματοπούλου- Κίτσου Μαίρη	20€
Κολοβός Μιχάλης	20€	Τσιακά Βασιλική	20€
Κουράντος Κώστας	30€	Τσιακά Δημήτρα	20€
Κουράντου Αικατερίνη	10€	Τσιαξίρη Ιλιάδα	10€
Κουτάς Χρήστος	20€	Τσιαξίρης Αλέκος	20€
Κουτσούμπας Ηλίας	20€	Τσιαξίρης Γιώργος	20€
Κουτσούμπας Ιωάννης	20€	Τσιλικά Ελένη	30€
Κραββαρίτης Κωνσταντίνος	30€	Χάιλας Ηλίας	20€
Κρέτση Ανθή	20€	Χαρδαλιάς Γιώργος	50€
Λιάπη- Κοτζιά Ξένη	20€	Χουλιάρας Φώτης	10€
Λιάπης Δημήτρης	20€		
Μανιού Αγγελική	20€		

Το Βελούχι

Έκδοση του Συνδέσμου Απανταχού Νεοχωριτών «Παναγία η Γλυκοφιλούσα»

Ιδιοκτήτης: Σύνδεσμος Νεοχωριτών Τυμφρηστού Φθιώτιδας

Συντακτική Επιτροπή

Κ. Κατσαρή • Email: ntinakatsari@yahoo.gr - Β. Ελεφάντη • Email: paraskeviele-fanti@gmail.com - Μ. Χαϊλά • Email: chailamr@windowslive.com

και από Λαμία ο Ηλίας Σπυρόπουλος - Στοιχειοθεσία : Ν.Γκωσές

Εκτύπωση • Συσκευασία: Ν.Γ.Χριστόπουλος Α.Ε.Β.Ε Βυζαντίου 3, Ναύπλιο

ΕΚΕΙΝΟΙ...ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΗ ΜΙΝΑ
ΜΑΡΓΙΩΤΗ ΓΚΙΟΥΡΟΥ

Πάντοτε με χαμόγελο όλους τους χαιρετούσες κι όλοι σε καμαρώνανε απ' όπου κι αν περνούσες.

Όσοι κι αν σε γνωρίσανε ποτέ δε θα ξεχάσουν τη γελαστή σου τη μορφή και τη ζεστή καρδιά σου.

Όνομα είχες αρεστό σ' όλη την κοινωνία του ήθος και οι πράξεις σου μετρούνταν με αξία.

Πηγαία η ευγένεια κόσμημα η αρετή σου και πάντα ευπροσήγορη σε όλη τη ζωή σου.

Πάντοτε μες στη σκέψη μας θα ζεις και στην καρδιά μας σαν να μην έφυγες ποτέ θα είσαι ανάμεσά μας.

Ηλίας Σπυρόπουλος

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

του Συνδέσμου των
Απανταχού Νεοχωριτών
Φθιώτιδας

Τράπεζα Πειραιώς
Αρ. Λογαριασμού
50 4409 4071 254

IBAN

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ
GR40 0172 0440
0050 4409 4071
254

Γράφει ο Ηλίας Σπυρόπουλος

Το χωριό μας και φέτος (2019) επισκέφτηκε και πάλι ο ανελέητος Χάρος, που καρδοκεί και παραμονεύει παντού, στήνει καρτέρι και αφαιρεί ψυχές μικρών και μεγάλων.

Και πήρε από κοντά μας ανθρώπους αγαπημένους, κόβοντάς τους το νήμα της ζωής, κάνοντας το χωριό φτωχότερο, σκορπίζοντας πένθος και οδύνη σ' όλους μας και ιδιαίτερα στις οικογένειές τους.

Θα αναφερθώ στον ΠΑΝΟ ΜΑΡΓΙΩΤΗ και στο ΓΙΑΝΝΗ ΡΑΜΜΟ που πρόσφατα έφυγαν από κοντά μας και ας είναι αυτά που γράφω μνημόσυνο και κατάθεση σεβασμού και σ' όλους τους συγχωριανούς μας που τελευταία ακολούθησαν το δρόμο της αιωνιότητας τον οποίον γρήγορα ή αργά όλοι θα πορευτούμε.

Δυστυχώς για λόγους ανώτερους της θελήσεώς μου ή δεν το έμαθα εγκαίρως ή απουσίαζα, δεν κατέστη δυνατόν να τους συνοδεύσω στην τελευταία τους κατοικία και να τους απευθύνω λόγους αποχαιρετισμού. Το πράττω όμως λίαν περιληπτικά από τις στήλες της εφημερίδας μας.

Και ας αρχίσω από τον ΠΑΝΟ ΜΑΡΓΙΩΤΗ τον μεγαλύτερο σε ηλικία.

Ο Πάνος έζησε σχεδόν όλη του τη ζωή στο χωριό και άφησε μνήμη αγαθή σ' όλους μας. Εργατικός, ασχολήθηκε με όλες τις εργατικές απασχολήσεις του χωριού μας, καλοκάγαθος, άνθρωπος της αγάπης και όχι της κακίας.

Γνώριζε όλα τα τόπια της περιοχής μας και τον γνώριζαν ακόμη και οι πέτρες. Άνθρωπος της προσφοράς, παντού μπροστά σε κάθε εκδήλωση, πρώτος στο μαγαζί μας, επίτροπος στην εκκλησία, πάντα με λόγους σωστούς και όχι λόγους φθόνου και μίσους για κανένα συγχωριανό του.

Ο γράφων διατηρεί τις πλέον καλές εντυπώσεις και πιστεύει, ότι το διάβα του από τη ζωή του χωριού θα μείνει ανεξίτηλα γραμμένο.

Δημιούργησε καλή οικογένεια και τα παιδιά του πορεύονται στο δρόμο που χάραξε ο πατέρας του. ΠΑΝΟ θα σε θυμόμαστε πάντα.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ στον Πάνο Μαργιώτη

Με περασμένη την γκλίτσα όπως – όπως πίσω από το λαϊμό, κατεβαίνοντας στο μαγαζί περνώντας έξω από το σπίτι μου, με φώναζε με την χαρακτηριστική φωνή του: «Μανιού πότε θα κατέβεις να πιούμε κανένα ουζάκι;» τώρα η φωνή αυτή δεν υπάρχει πια!

Ήταν του Πάνου.

Χαρακτηριστικός τύπος, εξευγενισμένου παλιού χωρικού. Ο Πάνος ήταν ένας συνεσταλμένος και πολύ καλός άνθρωπος. Καταγόταν από μια αγροτική οικογένεια.

Μεγάλωσε με ηθικές αρχές. Είχε μια μάνα που στην εποχή της ήταν υπόδειγμα καλοσύνης και εργατικότητας. Τα προσόντα της αυτά κληρονόμησε ο Πάνος. Ήταν πολύ εργατικός και έντιμος. Γράμματα δεν έμαθε πολλά, αλλά είχε μεγάλη κλίση στα τεχνολογικά επαγγέλματα. Ήταν γνώστης όλων των τεχνικών και πρακτικών επαγγελμάτων.

Παντρεύτηκε και δημιούργησε μια πολύ σωστή οικογένεια. Εργάστηκε πολύ σκληρά και επίπονα στην ζωή του. Ήταν πολύ δυνατός τύπος και έτσι δεν τον πτοούσε η δουλειά. Ήταν αεικίνητος και καλοπροαίρετος. Πρόθυμος να εξυπηρετήσει οποιονδήποτε τον είχε ανάγκη. Ήταν πάντα γελαστός και ευδιάθετος. Πάντα πίστευε ότι ύστερα από μια επίπονη και σκληρή δουλειά μια ξάπλα στο γρασίδι θα του έδινε μια ψυχολογική ανάταση και ηρεμία.

Η μάνα του, σε πολύ μεγάλη ηλικία, πέθανε στο χωριό. Την παλιά εκείνη εποχή, υπήρχε ένα έθιμο: Να ξενυχτούν τους νεκρούς στα σπίτια τους. Εκείνη τη νυχτιά, όλοι οι χωριανοί ήταν μαζεμένοι στο σπίτι του Πάνου. Εκείνος, καθόταν με σκυμμένο το κεφάλι σε ένα μισοχαλασμένο κάθισμα.

Για μια στιγμή, τον βλέπω να ψαχουλεύει με επιμονή τις τσέπες του και να βγάζει από

Και θα συνεχίσω με τον άλλον συγχωριανό μας το ΓΙΑΝΝΗ ΡΑΜΜΟ που κι αυτός έφυγε από κοντά μας και μάλιστα νέος χωρίς να προλάβει να χαρεί τη ζωή.

Ο Γιάννης ευγενικό, σεμνό, καλό και συμπαθητικό παιδί, ξεκίνησε το οδοιπορικό του με καλούς οιωνούς. Χάρης στην εργατικότητα του, τις γνώσεις του, την καλή πορεία στο κοινωνικό γίγνεσθαι, κατάφερε γρήγορα να σταθεί στο μετερίζι της ζωής και να ξεκινήσει μια ανοδική επαγγελματική πορεία. Και ενώ όλα προμήνυαν, ότι η πορεία του αυτή θα συνεχιζόταν και θα ήταν λίαν καρποφόρος σ' όλους τους τομείς, ανεπάντευχα και απροσδόκητα, χτύπημα υγείας τα γκρέμισε όλα.

Και όχι μόνο τα γκρέμισε, αλλά τον ταλαιπώρησε για πολλά χρόνια και τον έδιωξε γρήγορα από τη ζωή.

Παρ' όλες τις προσπάθειες της οικογένειάς του, που δεν εφείσθη κόπων και οικονομικών θυσιών, δεν κατορθώθηκε να έρθει η ποθητή ίαση. Και κάποια στιγμή ήρθε το τέλος αυτής της σκληρής μάχης και έφυγε από κοντά μας αφού προηγήθηκε ο πατέρας του ιερέας μας πατέρας Σεραφείμ, που και κείνος έφυγε βαθιά πικραμένος από την πορεία της υγείας του Γιάννη.

Έφυγε ο Γιάννης χωρίς να προφτάσει να χαρεί τη ζωή του, παρόλο που ξεκίνησε όπως ελέχθη με καλούς οιωνούς.

Έφυγε σκορπώντας θλίψη σ' όλους μας, στην οικογένειά του και ιδιαίτερα στη μητέρα του την παπαδιά Αθανασία, η οποία στάθηκε δίπλα του Κοκκινόβραχος του χωριού μας, πιστεύοντας σε ανατροπή της εξέλιξης της ασθένειάς του. Πήγε να συναντήσει τον πατέρα του στην απεραντοσύνη της αιωνιότητας.

Του ευχόμαστε να βρει και να χαρεί στην άλλη ζωή αυτά, που η εδώ ζωή του στέρησε και τόσο τον πόνεσε.

Παρακαλούμε τη θύμησή μας να βρίσκεται κοντά του και η μνήμη του να είναι αιώνια.

Ελαφρό ας είναι το χώμα του χωριού μας, που σκέπασε τους αιώνηστους συγχωριανούς μας.

αυτές διάφορα χαρτονομίσματα και ύστερα αποκαμωμένους να σηκώνεται και να πλησιάζει πάνω από την νεκρή. Και προσπαθώντας να της ανοίξει τα ξυλιασμένα δάχτυλά της για να της χάσει μέσα στην παγωμένη χούφτα της τα χαρτονομίσματα ξέσπασε σε ένα γοερό κλάμα!

Αμέσως τον πήρανε και τον βγάλανε έξω στο μπαλκόνι για να ηρεμήσει από αυτή την ψυχολογική φόρτιση. Όλοι οι παρευρισκόμενοι εκεί στενοχωρήθηκαν και δάκρυσαν βλέποντας αυτή την δραματική σκηνή.

Στη Λαμία ο Πάνος, εγκαταστάθηκε οικογενειακώς και έζησε πολλά χρόνια κι εκεί εξακολουθούσε να δουλεύει σκληρά και κουραζόταν πολύ. Κάποια στιγμή από την πολύ κούραση. Λύγισε και αρρώστησε βαριά, ευτυχώς όμως το ξεπέρασε. Όταν πήρε την σύνταξή του, όλα τα καλοκαίρια ήταν στο χωριό.

Πολλές φορές τον συνάντησα στον Άμπλα. Αυτός κατέβαινε από τις δύο στρατές, αυτή την διαδρομή την έκανε καθημερινά, του την συνέστησε ο γιατρός γιατί ήταν θεραπευτική για την καρδιά του. Όταν μαθεύτηκε το τραγικό μαντάτο της απώλειας ενός πραγματικού εργάτη της ζωής, όλο το χωριό λυπήθηκε. Ήταν ο θάνατος του Πάνου! Ο θάνατός του πιστεύω ήταν απώλεια για το χωριό.

Ας είναι ελαφρύ το νεοχωριτικό χώμα που σε σκέπασε.

Σε χαιρετώ με αγάπη!

Ασπασία Μανιού Μαρκοπούλου.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Περπατώ στα καταπράσινα δρομάκια του δροσερού χωριού μας Μεσημέρι ο ήλιος λάμπει στο στερέωμα μα δεν σε καίει μάλλον σου ανοίγει την καρδιά.

Ο ουρανός κατακάθαρος χωρίς το παραμικρό συννεφάκι που να ξεθωριάζει το απέραντο δάσος του Νεοχωρίου. Οι Νεοχωριτες ασχολούνται όλη την ημέρα με το μάζεμα των προϊόντων τους δηλαδή με τα καρύδια τα κάστανα και τις πατάτες.

Ο αδυσώπητος κύκλος της εποχής του φθινοπώρου τους αναγκάζει να βιάζονται πριν τον ερχομό του χειμώνα και την απομόνωση της περιοχής.

Το Νεοχώρι ένα μικρό χωριουδάκι της Ρούμελης είχε την τύχη να γεννήσει αξιόλογους ανθρώπους που τίμησαν πλέον την γενέτειρά τους σε ολόκληρη τη χώρα.

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ της ζωής τους έφερε να στραφούν στο κυνήγι του χρήματος στην επαγγελματική σταδιοδρομία και την δική τους ζωή.

Των περισσότερων Νεοχωριτών η ζωή είναι από εκείνα τα έργα που αξιολογήθηκαν θετικά στα χρόνια της γενιάς μας. Υπήρξαν πρωταγωνιστές σε όλους του Αγώνες, στον πόλεμο, στην ειρήνη και στην δημιουργία της σημερινής Ελλάδος. Το πρόβλημα πλέον είναι η τωρινή γενιά που θα διαδεχθεί τι πρόκειται ν' αφήσει ως κληροδότημα.

Δεν μπορούν να κλείσω ένα βιβλίο που έχει μέσα έναν κόσμο ολόκληρο κι αυτό γιατί «Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ»

Διάλεξα να γράψω γι' αυτά που άγγιξαν τις ευαίσθητες πλευρές του χαρακτήρα μου.

Η ΑΓΑΠΗ για το Νεοχώρι θα μείνει παντοτινή.

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΙΩΡΓΟΣ • Τέως Διευθυντής Αγροτικής Τράπεζας

ΤΟ ΕΡΗΜΟ ΟΡΕΙΝΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Γράφει

ο **Ηλίας Σπυρόπουλος**
Συνταξιούχος εκπαιδευτικός

Σέρνει ο αγέρας τη σιωπή στα έρημα σοκάκια.
Κλειστές οι πόρτες σφαιλιστές διπλά μανταλωμένες.
Βουβά παραθυρόφυλλα στον ήλιο δε ξανοίγουν.
Χορταριασμένες οι αυλές, απάτητες ρημάδες,
χωρίς φωνές, χωρίς χαρά, δίχως παιδιών παιγνίδια.
Σβηστά τα τζάκια, πουθενά καπνός δεν ανεβαίνει
κι ας έχει παγωνιά, κι ας έχει ξεροβόρι.
Ούτε αλυχίσματα σκυλιών, ακούγονται τη νύχτα
ούτε βελάσματα αρνιών στο ηλιόγεμα αντηχούνε.
Νέκρα παντού, παντού ερημιά, τάφου σιγή, κανέναν
ούτ' άνθρωπος, ουδέ σκιά στο κρύο καλτερίμια.
Μόνο τ' αγέρα ουρλιαχτά, σφυρίγματα και κρότοι,
που φέρνουν ρίγη στην ψυχή και δάκρυα στα μάτια.
Τούτο δεν ήταν το χωριό που μ' έχει αναστήσει;
Δεν είναι αυτός ο τόπος μου ο πολυαγαπημένος,
που ζέσταινε στην αγκαλιά την τρυφερή καρδιά μου,
που γέμιζε με όνειρα την παιδική ψυχή μου;
Άνοιγα διάπλατα στο φως τα παιδικά μου μάτια,
κι έβλεπα την ανατολή, και χάζευα στη δύση σαν
καρτερούσα από μακριά στ' αγνάτια τους δικούς μου.
Πού χάθηκαν οι άνθρωποι; Τι γίναν τα κοπάδια;
Πώς έσβησε κάθε ζωή σ' αυτά τα λίγα χρόνια;

Πού είν' τα χωράφια, τα σπαρτά, πού είναι ο ζευγολάτης
ο θεριστής, ο αμπελουργός, που γέμιζαν την πλάση
φωνές, χαρούμενοι σκοποί σε κάμπους και ραχούλες;
Πού είναι, τώρα, η κοπελιά που πήγαινε στη βρύση
και πότιζε βασιλικούς στο ξύλινο μπαλκόνι;
Πού είναι ο υιός, τ' απόβραδο, κάτω απ' το παραθύρι
που καρτερούσε μια ματιά, ένα νεύμα, μια ελπίδα;
Πού είναι ο ήχος τ' αργαλιού, οι μυρωδιές του φούρνου,
το κέφι του συμπεθεριού, στου γάμου το γιορτάσι;
Πού είν' η καμπάνα του σχολείου, που μ' έφερε κι εμένα
κάθε πρωί κι απόγευμα με φόβο και λαχτάρα;
Πού είναι οι άντρες που έπαιζαν στον καφενέ την πρέφα
σαν έπεφτε το σουρούπο ή γιορτινή είχαν σχόλη;
Ψάχνω απόκριση να βρω, αιτία να καταλάβω,
ψάχνω να βρω τους φίλους μου των
παιδικών μου χρόνων.
Άλλος εδώ, άλλος εκεί όλοι μακριά τραβήξαν,
λες και τους έδωξε απ' το χωριό κάποια βαριά κατάρα.
Ξενιτεύτηκαν, έφυγαν, τη τύχη τους να βρούνε.
Κι απόμειναν οι τάφοι χορταριασμένοι, αφώτιστοι
κι απόμειναν τα σπίτια και οι εκκλησίες
που μένουν αλειτούργητες, χωρίς παπά ψάλτη.
Μον' τραγουδάει πένθιμα στο κυπαρίσι ο γκιώνης,
σαν βγαίνουν τα φαντάσματα στα κρύα καλτερίμια.
Αγαπημένο μου χωριό, κι αν μ' έχασες να ξέρεις
ότι θα ζεις όσο θα ζω, όπου κι αν ζω μαζί μου.
Στη σκέψη μου και στην καρδιά πάντα θα κουβαλάω
τις θύμησες που μου 'δωσες και τις χαρές που πήρα.
Κι όταν πεθάνω, ας δεχτείς να ξαναρθώ κοντά σου,
για πάντα τούτη τη φορά στα άγια χώματά σου.

Γράφει η Χάλα Μερσίνη

Είναι πολύ συγκινητικό να βλέπεις ανθρώπους του
χωριού και δη νέους να προσοδεύουν, κάνοντας
τα όνειρά τους πραγματικότητα και το χωριό μας
υπερήφανο.

Μια τέτοια περίπτωση είναι ο Αντώνης Ελεφάντης.

Με χαρά πληροφορήθηκα την πρώτη του φωτογραφική
προσπάθεια περιέχοντας και φωτογραφίες από το
χωριό μας και τους ανθρώπους του.

Καλοτάξιδο Αντώνη!

ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΒΡΥΣΕΣ

Γράφει ο **Ηλίας Σπυρόπουλος**

Λίαν περιληπτικά και επιγραμματικά θα
αναφερθώ στο ως άνω θέμα μας, λόγω
της στενότητας χώρου δημοσίευσης
στην εφημερίδα μας.

Το χωριό μας ποτέ δεν είχε πλούσιες πηγές νερού
ως το Μαυρίλο, ούτε πηγάδια ποτέ είχαν γίνει
στον τόπο μας.

Οι χωριανοί έπαιρναν νερό από τις πηγές Χαζνά,
Άμπλα, Καστανίτσα, Πλάτανος, Φυσούλα.

Το 1918 στα χρόνια του Αλή Πασά πρώτα απ' όλα
τα χωριά, οι προοδευτικοί Νεχωρίτες με ντόπια
κεραμίδια που φτιάχναν οι ίδιοι έφεραν νερό
από το Χαζνά στην κεντρική πλατεία και φτιά-
ξαν βρύση εκεί που είναι σήμερα το σπίτι του
Μανιού.

Εκεί υπήρξε βρύση με επίγραμμα κλπ. Λεπτομέ-
ρειες στο βιβλίο του αιεμνηστου Χαρίλαου Μηχι-
ώτη «ΓΗ ΠΑΤΡΩΑ».

Μετά την απελευθέρωση γύρω στα 1865 με πη-
λοσωλήνες που έστειλαν οι μετανάστες Νεχω-
ρίτες από την Κωνσταντινούπολη και έφτασαν
στο χωριό μέσω Στυλίδος, κατασκευάστηκε νέο
υδραγωγείο το οποίο τροφοδοτούνταν από την
πηγή «ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΟ ΝΕΡΟ», ενισχυόμενο και
από την πηγή του Χαζνά και υδροδοτήθηκαν στο
χωριό 2 βρύσες. Η μια στο χοροστάσι στην πλα-
τεία και η άλλη στη μέση στο χωριό «Η ΞΗΡΟΒΡΥ-
ΣΗ» που η θέση της σώζεται ως σήμερα.

Γρήγορα και αυτό το υδραγωγείο αχρηστεύτη-
κε, οπότε κατασκευάστηκε νέα δεξαμενή στον
ΑΜΠΛΑ δίπλα στο ποτάμι.

Μετά πολλές περιπέτειες μεσολάβη πολέμων
κλπ. το 1926 η νέα δεξαμενή έδωσε αρκετό νερό
στο χωριό.

Έτσι κατασκευάστηκαν άλλες δυο βρύσες μία στο
ΣΤΑΥΡΟ κάτω από το σπίτι του Σπυρόπουλου και
μία στον Αϊ-Δημήτρη στον Πάτο του χωριού έξω
από το Σχολείο.

Μέχρι το 1959 το χωριό εξυπηρετήθηκε απ' αυτό
το υδραγωγείο.

Το 1959 έγινε καινούργιο υδραγωγείο από τις πη-
γές ΠΕΝΤΕ ΒΡΥΣΕΣ, στο πάτωμα του Βελουχιού,

υψόμετρο 1450 μ., με τη δεξαμενή στην κορυφή
του χωριού, με κρατική επιχορήγηση, με άφθονο
νερό.

Έτσι κατέστη δυνατόν να υδρευείται κάθε σπίτι με
τη δική του βρύση και οι τέσσερις πλέον κοινο-
τικές βρύσες να είναι διακοσμητικές ή να δροσι-
ζουν κάποιο διερχόμενο.

Όπως προανέφερα περισσότερα στοιχεία θα
βρει κανείς στο βιβλίο ΠΑΤΡΩΑ ΓΗ του Χαρίλαου
Μηχιώτη. Ο γράφων πριν κλείσει αυτό το λίαν
περιληπτικό οδοιπορικό της ύδρευσης του χω-
ριού μας, θα ήθελε να τονίσει, ότι οι τέσσερις κοι-
νοτικές μας βρύσες, γράψανε με τον τρόπο τους
ένα μικρό μέρος της Ιστορίας του χωριού μας.

Μετά την εκκλησία, το σχολείο, τα μαγαζιά, αυ-
τές οι βρύσες ήταν ένας πόλος έλξης, ήταν τόπος
συνάντησης των χωριανών μας, περισσότερο των
γυναικών, ήταν ένας χώρος επικοινωνίας, ανθρω-
πινων σχέσεων, ένας πολιτιστικός χώρος.

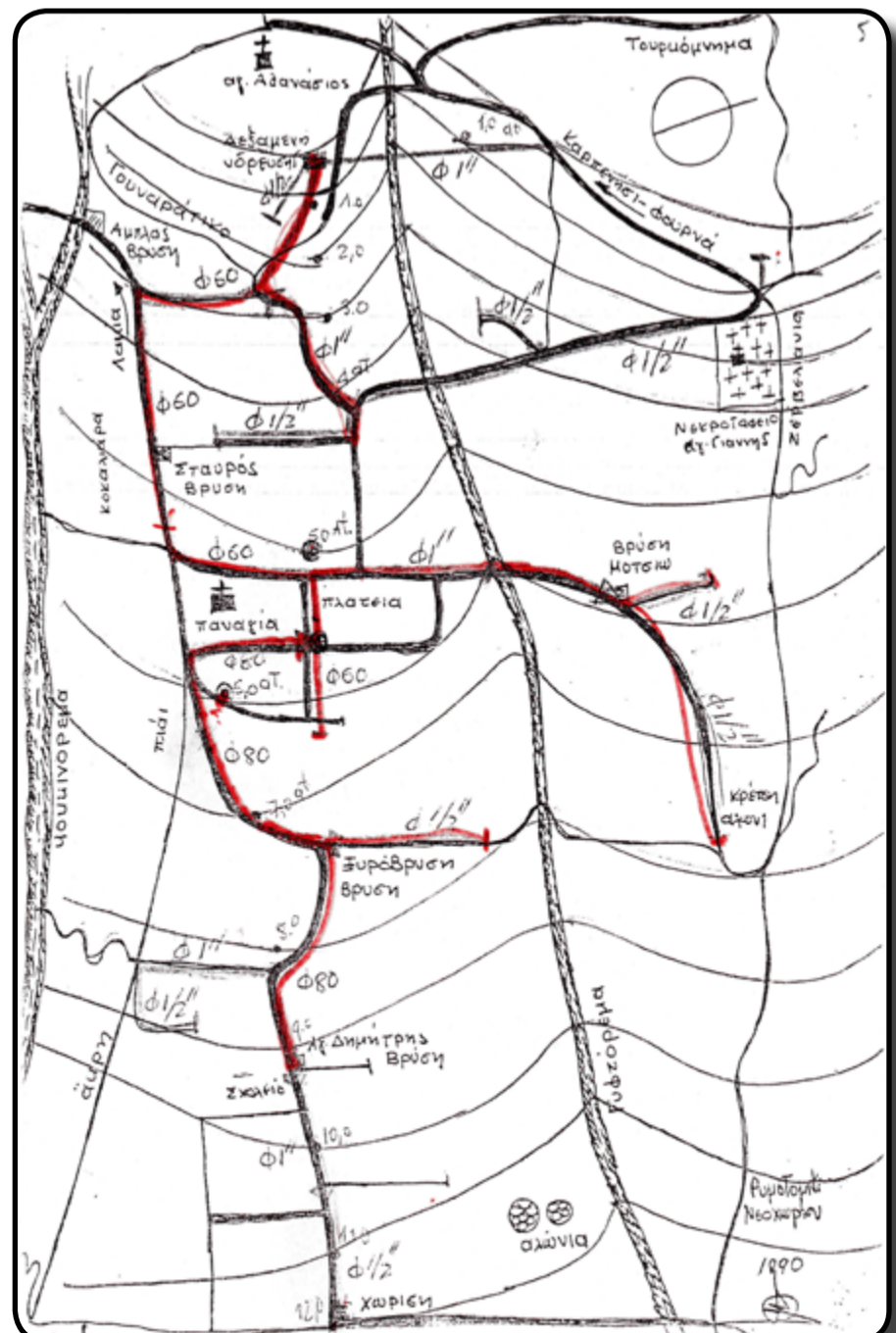
Σ' αυτόν τον χώρο συζητούνταν τα χαμπέρια του
χωριού, ευχάριστα ή δυσάρεστα, γινόταν ανταλ-
λαγή απόψεων, ανταλλαγή θέσεων, γνώμων και
εξαγωγή συμπερασμάτων θετικών ή αρνητικών.

Πολλές ιδέες ή και αποφάσεις ακόμα, φεύγαν
από το χώρο της βρύσης και πηγαίναν προς
συζήτηση και υλοποίηση αυτών, στο σπίτι του
καθενός.

Μια άλλη ζωή, μια άλλη εποχή, ένα άλλο κοινω-
νικό γίνεσθαι. Εμείς οι παλιότεροι διατηρούμε
κάποιες έστω και ελάχιστες αναμνήσεις και θύ-
μησες γι' αυτά που αναφέρονται.

Οι νέες γενιές σίγουρα ούτε από παράδοση, ούτε
από ιστορία δεν έχουν κάποια γεύση αυτών που
είδε – άκουσε και γεύτηκε ο περιβάλλον χώρος
της κάθε βρύσης μας, της κοινοτικής μας βρύσης.

Αυτά που καταθέτει ο γράφων, ας γίνουν ένας
προβληματισμό όλων μας, ιδιαίτερα των νέων
μας, που πρέπει να έχουν την παράδοση ακρογω-
νιαιο λίθο της ζωής τους και ας είναι και μνημό-
συνο σ' εκείνους, που απετέλεσαν την ομήγυρη
αυτών των χώρων της κάθε βρύσης και έγραψαν
τη δική τους ιστορία σε άλλες εποχές, που καμιά
σχέση δεν έχουν με τη σημερινή πραγματικότητα.

ΣΚΑΡΙΦΗΜΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΕΛΕΦΑΝΤΗ